

**Skarga wniesiona w dniu 30 września 2008 r. — GEMA przeciwko Komisji**

(Sprawa T-410/08)

(2008/C 313/70)

*Język postępowania: niemiecki*

**Strony**

*Strona skarżąca:* Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA) (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Bechtold i I. Brinker)

*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich

**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności — na podstawie art. 231 ust. 1 WE — art. 3, art. 4 ust. 2 oraz art. 4 ust. 3 — w zakresie, w jakim odnosi się on do art. 3 — decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy skarżącej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą, zgodnie z art. 87 §2 regulaminu postępowania Sądu.

**Zarzuty i główne argumenty**

Niniejsza skarga dotyczy decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. w sprawie COMP/C2/38.698 — CISAC, w której Komisja uznała, że uzgodnione praktyki związane ze wzajemnym udzieleniem praw autorskich do utworów muzycznych pomiędzy organizacjami zbiorowego zarządzania zrzeszonymi w International Confederation of Societies of Authors and Composers (Międzynarodowa Konfederacja Stowarzyszeń Autorów i Kompozytorów — „CISAC”) są niezgodne z art. 81 WE i art. 53 EOG. Skarżąca odpira zarzut stosowania uzgodnionych praktyk, o których mowa w art. 3, oraz niedopełnienia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 2 i 3 decyzji twierząc, że naruszenie zostało usunięte.

Skarżąca formułuje w tym zakresie cztery zarzuty.

Przede wszystkim skarżąca podnosi, że decyzja Komisji nie spełnia wymogów określonych w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1/2003<sup>(1)</sup>. Decyzja narusza zasadę pewności prawa, gdyż nie wynika z niej jasno, jakie praktyki są zakazane, jest wewnętrznie sprzeczna, a nadto jest niezgodna z wcześniejszą praktyką administracyjną Komisji. Skarżąca formułuje ponadto zarzut naruszenia zasady proporcjonalności oraz przekroczenia granic swobodnego uznania, podnosząc, iż w swej decyzji Komisja kierowała się nieistotnymi dla sprawy względami wykraczającymi poza zakres kryteriów właściwych dla prawa konkurencji, przez co przekroczyła zakres swych kompetencji.

Po drugie skarżąca podnosi, że Komisja popełniła istotny błąd proceduralny, gdyż, wbrew ciężącemu na niej na mocy art. 253 WE zobowiązaniu, nie uzasadniła swej decyzji w wystarczający sposób.

Po trzecie decyzja w oczywisty sposób narusza prawo i zawiera oczywisty błąd w ocenie, gdyż Komisja ustaliła istnienie uzgodnionych praktyk wyłącznie w oparciu o strukturę rynku, a przez to w niedopuszczalny sposób przerzuciła na skarżącą przewidziany przez prawo ciężar dowodowy.

Po czwarte Komisja w niezgodny z prawem sposób przyjęła, że popełnione zostało naruszenie art. 81 WE, bowiem nie wzięła ona pod uwagę okoliczności, iż ograniczone do terytoriów krajowych prawa przyznane w umowach wzajemnych zawartych między członkami CISAC, odpowiadających wzorowi umowy stosowanemu przez CISAC, stanowią istotny i niezbędny element zbiorowego zarządzania na poziomie międzynarodowym oraz są wyrazem powszechnie uznawanej w prawie autorskim zasady terytorialności, a zatem nie stanowią one ograniczenia konkurencji w rozumieniu art. 81 WE.

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 29 września 2008 r. — AKKA/LAA przeciwko Komisji**

(Sprawa T-414/08)

(2008/C 313/71)

*Język postępowania: angielski*

**Strony**

*Strona skarżąca:* Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas Autoru apvienība (AKKA/LAA) (Ryga, Łotwa) (przedstawiciel: adwokat M. Favart)

*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich

**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności art. 3 decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (Sprawa COMP/C2/38698 — CISAC);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.